

POBŁAŻNIC (18) *vb pf*

o jasne; -ã- (15), -a- (3); -a- *RejZwierz* (2); -ã- : -a- *RejPos* (2:1).

praet 3 sg m pobłaźnił (5). *f* pobłaźniła (8). *n* pobłaźniło (1). \diamond *plusq* 3 sg m był pobłaźnił (1). *f* była pobłaźniła (1). *n* było pobłaźniło (1). \diamond *con* 2 sg m byś pobłaźnił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Oszukać, zwieść, ogłupić wiele osób [kogo] (18) : *RejWiz* 33v; *MAłpá chytra Zophią świętą fie czyniła/ Stáwiáiąc świeczki s chroftu/ chłopcy pobłaźniła. RejFig Aa2v; RejZwierz* 104; *RejAp* 111, 148.

pobłaźnić czym (5): *RejAp* 142 [2 r.]; *RejPos* 260, 260v; Ono gdy *Máchometh ná wýchód fłóncá ludzie pobłaźnił baykami fwemi/ ná zachód fłóncá P. Bog weyrzéc raczył BiałKat* 128v.

Zwrot: »chytrze pobłaźnić« (1): *A iest tám [w Rzymie] fłyfzę ieden [papież] co fínadz niewiáftą był/ Ták vbogie proftaki chytrze był pobłaźnił. RejWiz* 160v.

Szereg: »opoić a pobłaźnić« (2): *RejAp* 142; *ktora [niewiasta] winem fwowoleńftwá fwoiego opoiła á pobłaźniła wfzytki krole fwiátá tego RejPos* 260.

Przen (7) : *Bowiem nędzna priwatá tá nas pobłaźniła RejZwierz* 252.

pobłaźnić czym (1): *A Páná [tj. Boga] miey ná pieczy ábyś go nie draźnił/ Bobyś tym wierz mi wfzytko ná koniec pobłaźnił. RejWiz* 80.

a) *O świecie, fortunie* (5) : *Ták ye [Polaków] márníe pobłaźnił/ ten márníe fwiát zdradny. RejZwierz* A5.

pobłaźnić czym (2): *RejAp* 199; *Lecz iáko lámá [Fortuna] oczy záfłoniła/ Ták fwym pochlébftwem ludzi pobłaźniła KochPieś* 35.

W porównaniu (1): *Lecz ich [ludzi] wiele vnośi fwiecka krotochwilá/ Ktory [świat] ie ták pobłaźnił iáko iáki wiła. RejWiz* 53v.

Szereg: »zaślepić a pobłaźnić« (1): *Ale což kiedy ták obłudny fwiát/ záflepił á pobłaźnił wfzytki náfláadowcze fwoie/ iz tego nie baczą/ áni baczyć chcą/ iáko márníe giną/ á iáko fie w niwecz obráczáią. RejPos* 7.

Synonimy: *nawilić, okłamać, omamić, omylić, oszalić, oszukać, oszwabić, oszydzić, podejść, zdradzić, zmylić, znieść.*

Formacje współrdzenne cf BŁAŻNIC.

Cf **POBŁAŻNIONY**